

Koletnik, després dels congressos de Bamberg (1994), Amsterdam (1997), Lublin (2000), Riga (2003) i Braga (2006).

Els temes que, a grans trets, es van desenvolupar estaven relacionats amb les recents aproximacions metodològiques i tècniques de la geografia lingüística, amb la dialectologia filològica, amb la dialèctica entre estandardització i dialectalització, amb les varietats lingüístiques emergents, amb el contacte lingüístic, amb les fronteres dialectals, amb els atlas lingüístics i amb projectes de recerca en desenvolupament.

El congrés va girar a l'entorn de sis ponències, centrades bàsicament en els estudis sobre dialectologia eslovena, i de tres sessions paral·leles que es desenvoluparen al llarg dels quatre dies

Estudis Romànics [Institut d'Estudis Catalans], Vol. 32 (2010), p. 559-617

que el congrés va durar, i que aplegaren noranta-cinc intervencions. Malgrat que les llengües oficials van ser l'anglès, el francès, l'alemany, el rus, l'italià, l'eslovè i l'espanyol, l'anglès fou la llengua de comunicació majoritària.

Per raó de la ubicació, una secció del congrés fou destinada a l'eslovè, amb comunicacions centrades en la descripció d'atles, com ara «Presentation of work on the dialectal atlas of Slovene Istria and Kras (dasik) (nasik)», de Suzana Giljanoviæ, o «Dual vs. plural forms in Slovene dialects», de Tjaša Jakop.

En les altres dues seccions es presentaren comunicacions, de les quals destaquem un petit nombre, d'abast temàtic i geogràfic divers, tenint com a centre l'italià («Elicitation problems in the Romance dialects of Italy: the case of diphthongization», de Giovanni Abete), el gallec («Das terras da Rosalia às terras de Miguel Torga. Distribución geográfica de léxico referido a plantas en Galicia y el norte de Portugal», de Xosé Alfonso Álvarez Pérez; «Lexical areas in the Iberian peninsula based on a proposal by Lindley Cintra», de Francisco Dubert i Xulio Sousa), el japonès, amb una presència, com és habitual, força nombrosa («Making paradigms of verbs and adjectives using a dialect corpus», de Chitsuko Fukushima; «On the decay, preservation and restoration of Christian vocabulary in the Kyushu district of Japan since the 16th century», de Shunsuke Ogawa, «Dialect propagation from Kyoto to the north», d'Akemi Yamashita), el basc («Sociolinguistic and geolinguistic variation in the basque language», de Gotzon Aurrekoetxea), el való («Les désignations des jumeaux dans les dialectes de Wallonie: la réorganisation d'un système», d'Esther Baiwir), el portuguès («Duplex: developing tools for the study of (European Portuguese) dialect syntax», d'Ernestina Carrillo i Catarina Magro) i el català («Applying quantitative analysis techniques to 'La flexió verbal en els dialectes catalans», de Maria Pilar Perea i Hiroto Ueda).

Les intervencions del congrés presentaren una temàtica molt variada: es traçaren panoràmiques relacionades amb les llengües eslaves, amb la fiabilitat de manuscrits danesos dels segle XVIII com a reflex de la parla urbana, amb les aportacions dels diccionaris dialectals, amb nous projectes relacionats amb la dialectologia audiovisual, amb els atles editats a internet, amb la interferència lingüística, amb aspectes sintàctics, morfològics i sociolingüístics de caràcter dialectal i també es van fer revisions crítiques sobre certs aspectes metodològics.

En conjunt el congrés aplegà aportacions ben diverses que mostren l'actualitat i la modernitat de la dialectologia i l'interès que desperta en molts estudiosos, que fan contribucions ben interessants tant des del vessant geolingüístic com sociolingüístic.